

2015. október 25.

Nyíregyháza

Istentisztelet 8⁰⁰

„¹⁶Ha eljutott hozzám igéd, én élveztem, igéd vidámságot szerzett nekem és szívbeli örömet, hiszen rólad neveztek el engem, URam, Seregek Istene.” Jer 15,16

Drága Testvérek, kedves Gyülekezet!

Szeretettel köszöntök Mindenkit Biblia vasárnapján. Azok az emberek, akik életében fontos helyen van a Biblia, értik, hogy mennyire kiemelkedő ez az ünnep, hiszen az „új élet forrásáról” van szó. A hívő ember számára a Szentírás olyan dolgokat tartalmaz, mely a legfontosabb az életében. Ezért ragaszkodik hozzá. A Biblián keresztül képes az ember megismerni a teremtő Istent, az Istentől eltávolodott embert, Jézus Krisztus áldozatát, amit vállalt a mennyei Atyától engedetlenség miatt elszakadt emberért, s a Bibliából ismerhető meg, hogyan szabaduljon az ember, milyen lehetőség van, hogy a lelkiismeret terhe, a bűn nyomása alól szabaduljon. A Biblia az, ami mindig olyan alap-

igazságokat, minden időre vonatkozó aktuális dolgokat fogalmaz meg, mely néhány évszázaddal ezelőtt élt embert is, és ma, a XXI. században élő embert is ugyan úgy meg tudja szólítani. Isten szava mindig aktuális. Mindig, minden helyzetben utat tud mutatni. Ezért drága nekünk Isten Szava, a Biblia.

Ma, Biblia vasárnapján az egyik égető kérdés számomra, mennyire fontos a Szentírás az embereknek, nekünk? Hányadik helyen áll, vagy csak a könyvespolcon érintetlenül díszeleg, mert illik minden háztartásba egy ilyen könyvnek lenni? Lehet, hogy vannak itt, közöttünk is olyanok, akik magukban azonnal rávágják: egyáltalán nem fontos. Minek. Így is teljes életet tudok élni, eddig sem hiányzott, ezután is meg vagyok nélküle. Teljesen természetes ez a reakció, mert amíg nem ismerte fel abban azt a drága kincset, nem is lesz miért fontos.

Remélem, mai istentiszteletünk után legalább egy kevéske „ízeltőt” adhatunk a Szentírás csodálatos tartalmáról. Isten Szentlelke megvilágíthatja számunkra aktualitását, fontosságát.

Jeremiás imént felolvasott mondata egy krízis kellős közepén hangzik el. Jeremiás kesereg, értetlenkedik, panasz árad aj-

káról, megfáradt, nem látja Isten munkájának gyümölcsét, talán már kétségbe is vonja azt. De kesergésében visszaemlékezik arra, hogy mit jelentett neki Isten szava. Hogy vidámította meg az életét, hogy emelte fel, milyen örömet jelentett számára. Isten szava megvidámítja az ember életét. Nem tudjuk, hogy hogyan. Nem tudjuk, hogy több ezer évvel ezelőtt papírra vetett mondatok hogyan képesek az ember szívét ennyire megvidámítani, békességet munkálni benne, életét teljesen megváltoztatni. Nem tudjuk, hogyan érezhet az ember megkönnyebbülést bűneinek terhei alól? Mi váltja ki ezt a leírhatatlan békességet, szeretetet, örömet? Nem tudjuk. Annyit tudunk, hogy Isten szava élő és ható, s akik az Ő szavát komolyan veszik, akiknek a Biblia nem csupán egy könyv, hanem forrás, annak életére hatással van. Aki szomjúhozza az Ő szavát, azt megelégti.

Ámós próféta könyvében olvashatunk egy olyan mondatot az Igéről, melyben Isten érzékeltetni szeretné, lesz idő, mikor emberek éheznek az Ő szavára, de már késő lesz. **„Jön majd olyan idő - így szól az én URam, az ÚR -, amikor éhséget bocsátok a földre. Nem kenyérre fognak éhezni, és nem vízre**

fognak szomjazni...” Ám 8,11. Előrejelzés, jön majd idő. S az az idő el fog jönni. Akár hiszünk benne, akár nem. El fog jönni, mert Isten ezt ígérte. Nem kenyérre fognak éhezni és nem vízre fognak szomjazni. Ma ez többé-kevésbé meg van. Van kenyér, van víz, de lesz majd idő, mikor az ember Isten Igéjére fog éhezni. El fog jönni ez az idő. Mikor Isten Szava hallgatására fognak éhezni az emberek. S emlékezzünk: Sámuel idejében már volt idő, mikor Isten csendben volt. Ma hasonlókat él át az ember. Nem szomjaznak Isten szavára, konganak a templomok, ez a 3000 férőhelyes templom talán soha nincs, vagy nagyon-nagyon ritkán van tele, fiatalokat rendkívül nehéz beinvitálni, ide vonzani, a családok nem fogják meg vasárnap reggelente egymás kezét, s nem jönnek templomba, a fiatal konfirmandusok, jegyespárok, házaspárok ritkán fordulnak meg itt közöttünk. Egyházi intézményeink tagjai, iskolai, óvodai pedagógusok, tanárok, diákok ritkán vagy nem jönnek el. Nem szomjaznak Isten szavára. S az ember azt érzi, Isten csendben van. S ha Isten csendben van, akkor nagyon nagy a probléma. Ha Isten nem szól, akkor az ember óriási gondban van, óriási gondban lesz. De jön majd idő

– így szól az előrejelzés – mikor emberek vágni fognak Isten után. Amikor a kiégés, a tanácstalanság, a megüresedés, a hatalmas úr miatt Isten fontos lesz az ember számára. Lesz ilyen idő. A mai gondolkodás: együnk, igyunk, holnap úgy is meghalunk. Lesz idő, mikor az ember ezen változtatna. Amikor az ember rendezné Istennel, amit rendeznie kell, de már késő lesz, mert ezt olvashatjuk: **„Támolyognak majd tengertől tengerig és észak-tól keletig. Bolyonganak, és keresik az ÚR igéjét, de nem találják.”** Ám 8,12. Borzasztó nagy tragédia, amikor az ember valamit keres, de nem találja. Mindent megpróbál, mindent megtesz, de már késő. Egyszer átéltem, hogy valakinek be kellett volna vinnem úrvacsorát, de azon a héten nagyon sok minden összejött, rengeteg szolgálat, s mielőtt bementem volna, telefonált a család, hogy elhunyt a néni. Borzasztó dolog átélni, amikor már késő. S ez az érzés a mai napig ott van bennem, s gyötör. Sokkal nagyobb tragédia lesz, amikor emberek keresnék Istent, az Ő Igéjét, s nem találják. Amikor Isten csendben van, és nem válaszol. Amikor már késő. Ennek a hallgatásnak a drámáját olvashatjuk Jézus történetében: **„⁸Amikor Heródes meglátta Jé-**

zust, nagyon megörült, mert már jó ideje szerette volna látni, mivel hallott róla, és azt remélte, hogy valami csodát tesz majd az ő szeme láttára.⁹Hosszasan kérdezgette őt, de Jézus semmit sem válaszolt neki.” Lk 23,8-9. Volt idő, mikor lett volna lehetősége hallgatni Isten szavára. Volt idő, mikor Isten akár Keresztelő Jánoson keresztül is szólt volna hozzá, de ő kiégeztette Keresztelő Jánost. És eljött az a pillanat, amikor Isten csendben van egy ember életében. Jézus nem válaszolt. Néma maradt. Isten ad alkalmat a vele való találkozásra, vannak rendelt idők, amelyeket felhasználhatunk. Istennél ezért a „ma” fontos. Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra. **„Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket [...] Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy meg ne keményedjék közületek valaki a bűn csábításától.”** Zsid 3,7;13 – ezt mondja Isten szava.

Ne számítsunk arra, hogy Isten majd mindenkit magához szólít, mert Ő olyan kegyelmes. Ha te elutasítottad egy életen át, s most is kemény vagy, ne várd, hogy majd akkor Ő ott lesz, megsegít, felemel, megbocsát – mert neki úgy is az a dolga.

Az az ember, aki nem ragadja meg az alkalmat, amikor Krisztus arra jár annak Isten Igéje rejtett beszéd lesz és automatikusan megkeményedik a szíve. Ezért nem szabad elengedni a „ma” alkalmát. Túróczy Zoltán püspök egyszer azt mondta: *„Ma mindig könnyebb Krisztus mellett dönteni, mint holnap. Holnap után még nehezebb lesz.”* Örökké rendezgeti a dolgait, de soha nem rendezi el. Mert drága testvérek úgy van ez, hogy aki nem él a „ma” lehetőségével, annak holnap is lesz kifogása. Akinek ma rendeznivalója van Jézussal, annak holnap még több lesz. Ezért amikor Jézus ma hív, szólít, bűnbánatra indít, ne keményedjünk meg, hanem becsüljük meg a pillanatot, amikor válaszolhatunk Isten hívására. Ne várjuk meg azt a pillanatot, amikor keressük, de már nem találjuk.

Ma, Biblia vasárnapján is csak azt mondhatjuk:

„Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják.” Mt 7,8

„Közeledjete az Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok.” Jk 4,8

Ámen!